

S Václavem Karlem jsem se seznámila ve válečných letech a sice v roce 1944 prostřednictvím mého budoucího manžela. Oba byli dobří přátelé a tak jsme často chodili do jeho ateliéru v Resslově ulici. Když byla na konci války Praha bombardována byl ateliér pana Václava Karla úplně zničen včetně všech jeho prací, které do té doby vytvořil. Po peripetiích provizorního ubytování nakonec celá rodina (v té době už měl dceru) dostala byt v Holešovicích.

Když jsme s manželem zakoupili v roce 1950 chalupu v Orlických horách, Karlovi k nám začali jezdit pravidelně na prázdniny se svojí tehdy již pětiletou dcerou. V té době jsem také poznala pana Karla blíže. Byl to velmi uzavřený člověk, avšak pokud se mu podařilo s někým navázat přátelský vztah, byl velmi obětavý a citlivý člověk. Velmi si oblíbil krásnou přírodu Orlických hor, často chodil pořizovat skici do plenéru. V té době už jsme měli s manželem 4 děti a mohu říct, že mu bylo ve společnosti toho množství malých človíčků velmi dobře. Nosil jim z lesa na stéblech trávy navlečené jahůdky a často také děti kreslil při různých činnostech. Tyto náměty později použil při ilustrování krásných knih pro děti. Velmi ráda vzpomínám na letní večery na verandě, kde jsme všichni zpívali lidové písničky. Pan Karel uměl krásně zpívat a nebylo písničky kterou by neznal. Tak mi zůstalo nejen mnoho krásných vzpomínek, ale i skic mých dětí a v neposlední řadě i krásně ilustrované dětské knížky, které od něho mé děti dostávali každé vánoce a od té doby už je četla další generace dětí v naší rodině.

Paní Vlasta SOCHOROVÁ,
manželka letitého Karlova přítele lékaře Jaroslava Sochora :
Vzpomínka na Václava Karla

Václav Karel zůstane v mých vzpomínkách vždy zapsán jako velmi citliví a laskaví člověk, který mě naučil vnímat krásu přírody. Nikdy na něho nezapomenu.